

۲۸ آوریل ۲۰۲۲ - ۸ اردیبهشت ۱۴۰۱

رئیس جمهور منتخب اقلیتی شکننده در مقابل اکثریتی قدرتمند!

در حاشیه انتخابات فرانسه

امان کفا

اول مه و استقلال طبقاتی کارگران!

گفتگوی رادیو نینا با مظفر محمدی

آسو سهامی: امسال هم مثل هر سال طبقه کارگر در استانه روز جهانی کارگر اول ماه مه است و به استقبال آن می رود. سوال من این است که طبقه کارگر امروز به نسبت سال و سال های قبل در چه وضعیتی قرار دارد؟

مظفر محمدی: در یک دهه اخیر و بخصوص سال های اخیر طبقه کارگر ایران پیشروی چشم گیری داشته است. صرف نظر از این که مطالبات کارگران تماما متحقق نشده اما قدرت طبقه کارگر امروز به درجه ای از اتحاد و انسجام درونی و به تشکل و مبارزه رادیکال دست پیدا کرده و از جنبش های بورژوازی فاصله گرفته و استقلال طبقاتی به دست آورده و حفظ کرده است.

همه میدانیم که سال ها است حقوق های معوقه یعنی کار کردن بدون گرفتن دستمزد در آخر هر هفته یا ماه مثل زنجیری بر دست و پای بخش بزرگی از کارگران بود و فقر و سفره خالی کمر کارگران و خانواده های کارگری را خم کرده بود. امروز ولو در میان بخش هایی هنوز حقوق های معوقه وجود دارد اما بخش های مهمی از طبقه کارگر از حالت دفاعی به تعرض دست زده است. حتی در بخش هایی مثل پتروشیمی ها و نفت و گاز دستمزدهای بیشتری را به کارفرماها تحمیل کرده اند. ... صفحه ۲

اطلاعه های حزب حکمتیست (خطر رسمی)

قدرت طبقه کارگر، کابوس حاکمیت

گروگان گیری از فولادی ها بی جواب
نمی ماند!

پس از برگزاری دو دور انتخابات ریاست جمهوری، امانوئل ماکرون در مقابل حریف انتخاباتی راست افراطی، «پیروز» شد. این خبری بود که رو به مردم فرانسه و دنیا اعلام شد و به پیوست آن، سران دولت ها از روسیه و چین تا اروپا و آمریکا، تبریکات خود را برای این «پیروزی» به ماکرون ارسال کردند. به این ترتیب از قرار، مردم دنیا دیگر می توانند نفس راحتی بکشند که بالاخره ماکرون توانست مردم فرانسه را «قانع» کند که بجای «چهره محبوب» ماری لوپن، این کاندید حزب راست افراطی و فاشیست، او را انتخاب کنند!

قبل تر و در طی این انتخابات، نه فقط ماکرون و سران رسمی حاکمیت در فرانسه، که اتحادیه اروپا و اتاقهای فکری بورژوازی، همه اذعان داشتند که این انتخابات، نه بیانگر انتخاب نماینده واقعی انتخاب کنندگان، که بیانگر «نه»ی انتخاب کنندگان به بازنده این انتخابات است. به بیان دیگر اهمیت این انتخابات اساسا در «نه» مردم فرانسه به راست افراطی است نه در «اری» آنان به برنده انتخابات! اما این، تصویری سطحی از واقعیتی است که در بطن جامعه فرانسه و در کشمکش و مبارزه طبقاتی جاری در این کشور در جریان است.

هر بیننده ای که دنیا را از دریچه طبقات نگاه می کند، ماری لوپن از پیش از آغاز انتخابات بازنده بود. بخش وسیع جامعه، اصلا این انتخابات را به رسمیت نمی شناخت. برای اولین بار در تاریخ چند دهه اخیر، بخشی از نیروهای چپ خواهان عدم شرکت مردم در این انتخابات بودند و نزدیک به ۳۰ درصد از رای دهندگان، بن بست انتخاب بین «بد و بدتر» را نپذیرفتند و پای صندوق رای نرفتند. در این دوره، بعد از افضاح برگزیت و اوضاع رقت بار اقتصادی و اجتماعی در بریتانیا، در دوره پسا ترامپ، کمپین لوپن علیه «دشمن خارجی»، اروپای واحد، به مثابه بانی و باعث وضعیت وخیم اقتصادی مردم در فرانسه، بی معنا بود. در دوره «پسا برگزیت» و «پسا ترامپ»، امکان سوار شدن بر جنبش ساختار شکن افشار پایین جامعه، ممکن نبود و به همین دلیل، ماری لوپن کمپین «ضد اتحادیه اروپا» را به ماندن در اتحادیه اروپا و «تغییر از درون» آن تغییر داد! ... صفحه ۴

آزادی برابری حکومت کارگری

موضوع دیگر ویژگی این دوره مساله اتحاد و تشکل کارگری است. در تمام این دهه های اخیر تشکل های دولتی شورای اسلامی و خانه کارگر در کنترل مبارزات کارگری و بازدارندگی آن از به میدان آوردن قدرت اتحاد و اعتراض رادیکال کارگری، نقش مخرب ضدکارگری داشتند. طرح مساله مجامع عمومی و شوراهای کارگری میخ اخیری بر تابوت ان تشکل های زرد و سیاه ضد کارگر است. مجمع عمومی کارگری و اداره شورایی ابتدا از هفت تپه پراتیک شد و به عمل در آمد و می رود تا بخش های مهم طبقه کارگر را در بر بگیرد. مجامع عمومی با شکوه کارگران هفت تپه و شعار اداره شورایی جامعه و شوراهای مردمی، مثل همپی است که زیر پای نظام سیاه سرمایه داری در ایران منفجر شد. مجامع عمومی و شوراهای کارگری می روند تا به یکه تازی کارفرماها و سرمایه داران و دولت در بیحقوق کردن کارگران، تحمیل دستمزدهای نازل، باز بودن دستشان در اخراج کارگران، ایجاد تفرقه در صفوف کارگران و غیره خامه بدهند. رهبران و آژیتاتورهای کارگری با اتکا به مجامع عمومی و قدرت اتحاد و همبستگی منفعت کارگران را نمایندگی می کنند. وقتی کارگران هفت تپه کارفرمای اختلاسگر و فاسد و دشمن سر سخت کارگران را از شرکت بیرون کردند و شرکت را ملک و مال جامعه تعریف کردند، نشان داد که کارفرماها در هر کجا و در هر بخش صنعتی می توانند فعال مایشا باشند و هر غلطی دلشان خواست بکنند.

خلاصه، امسال و در استانه ی اول مه یازدهم اردیبهشت طبقه کارگر ایران متحد تر و قدرتمند تر و با اعتماد به نفس بیشتر به استقبال این روز می رود. امروزه سرمایه داران و دولتشان و جنبش های مختلف بورژوازی در موقعیتی هستند که می توانند به آسانی و کمافی سابق یکه تازی کنند، به کارگران زور بگویند، دستمزدهای کارگران را بموقع نپردانند، به مطالبات کارگری دهن کجی کنند و ظفره برونند. و این آغاز پایان قلدری و زورگویی سرمایه داران و دولتشان است. اول مه امسال مهر این دوره ی طبقه کارگر متحدتر و قوی تر را بر خود دارد. بورژوازی ایران و دولتمدانش امروز با چنین نیروی مواجهند. سیلی کارگر را تجربه کرده اند. و این تازه شروع کار است.

آسو سهامی: با توجه به موقعیتی که شما از طبقه کارگر امروز ایران تصویر و تعریف کردید، در اول مه امسال چه اتفاقی قرار است بیفتد؟

مظفر محمدی: به نظر من اولین اتفاقی که انتظار می رود بیفتد این است که روز جهانی کارگر مهر پیشروی های طبقه کارگر را بر خود داشته باشد و آن را منعکس کند. برای مثال اگر کارگران نفت و فولاد و هفت تپه توانستند مجامع عمومی بزرگ برپا کنند، اعتصابات با شکوه و تجمعات توده ای پر قدرت برگزار کنند، روزها و هفته ها خیابان های شهرها را قرق کنند، سمپاتی و حمایت مردم شهر را به مبارزه شان جلب کنند... قاعدتا کارگران و خانواده هایشان باید بتوانند اول مه یازدهم اردیبهشت هم تجمعات و میتینگ های با شکوه برپا کنند.

موضوع دیگری که در روز کارگر از اهمیت بالایی برخوردار است این است که این روز باید تعطیل باشد. تا امروز کارفرماها با حمایت پلیس دولت، اول مه را نمی گذارند تعطیل شود. تعطیلی روز کارگر یک گام دیگر در پیشروی جنبش مستقل کارگری است. تعطیلی اول مه به کارگران و بهمراه خانواده هایشان در هر شهر و منطقه ای، این فرصت را می دهد که دور هم جمع شوند و مراسم کارگری اول مه را برگزار کنند. برای مثال تعطیلی روز کارگر به کارگران شرکت نفت و پتروشیمی ها و غیره که بین پروژه ها و پیمانکاری های مختلف تقسیم و متفرق شده اند، این امکان و فرصت را می دهد که در این روز جمع شوند، دیوار تفرقه را بشکنند و اتحاد و همبستگی شان را نشان دهند. اول مه باید تعطیل شود. پافشاری براین موضوع، بسیار با اهمیت است. در حالی که حتی در اسناد دولتی این روز تعطیل اعلام شده است

آسو سهامی: اول مه و روز کارگر موفق، چه خصوصاتی دارد. کارگران در این روز چه هدف و یا مطالباتی دارند؟

مظفر محمدی: اولین خصوصیت اول مه، روز کارگر این است که این روز هیچ جنبش دیگری نیست. یا روز ملی و قومی و مذهبی نیست. اول مه روز کارگر است بعنوان طبقه ای واحد در ایران و بعنوان بخشی از ارتش جهانی طبقه کارگر. روزی است که طبقه کارگر در هرکجای جهان یک منفعت واحد و یک هدف واحد دارد و آن علیه نظام سرمایه داری است. طبقه واحد و جهانی کارگران به طبقه واحد و جهانی سرمایه داران اعلام می کند که نظام سود و سرمایه و کار و بردگی مزدی ازلی و ابدی نیست. طبقه کارگر جهانی را می خواهد و می سازد که سوسیالیسم و آزادی و برابری به معنای واقعی برقرار است. طبقه کارگر سرباز و سیاهی لشکر هیچ جنبشی نیست. جنبشی مستقل و روی پای خود است. دشمنان طبقه کارگر تلاش می کنند کارگران را بخشی از مردم، بخشی از خلق، بخشی از هم وطن ها و غیره تعریف کنند. طبقه کارگر نه بخاطر این که نامش کارگر است بلکه بخاطر نقشش در تولید و خدمات در جامعه او را به طبقه اصلی در مقابل طبقه سرمایه دار تبدیل کرده است. جامعه بدون کار کارگر می ایستد. این را هر بچه دبستانی می فهمد. طبقه بورژوا و سرمایه داران هم از راه زور و سرکوب و هم از راه تفرقه

در صفوف طبقه کارگر، این طبقه را تحت استثمار و بهره کشی و تسلط خود در آورده اند. تا زمانی که قدرت دست طبقه سرمایه دار است، این وضعیت ادامه دارد. به همین خاطر است طبقه کارگر مدعی است و اعلام می کند که باید قدرت دست من باشد. قدرت دست نیرویی باشد که عملا چرخ های اقتصاد و تولید را می چرخاند و همه ی نعمات جامعه محصول کار او است. بورژوازی و احزاب و جنبش های هیچ منفعتی از کارگران و زحمتکشان را نمایندگی نمی کنند. برعکس این اقلیت سودجو و مفتخور مانع رشد و پیشرفت و تعالی انسان کارگر و زحمتکش است. مانع آزادی و برابری است که طبقه کارگر خواهان آن است. تا زمانی که بورژوازی در قدرت باشد آب خوش از گلو ی طبقه کارگر که اکثریت جامعه را تشکیل می دهند، پایین نمی رود.

این ها اهداف و ادعای آن روز جهانی کارگر علیه نظام سرمایه داری است. شما از مطالبات گفتید. که روز کارگر چه مطالباتی دارد. به نظر من اهمیت اول مه در طرح مطالبات کم یا زیاد نیست که معمولا در قطعنامه های مختلف ردیف می شوند. اهمیت اول مه در این است که کارگران در قامت یک طبقه چه در یک کشور و چه در سطح بین المللی می ایستد و به طبقه سرمایه دار مقابل خود می گوید، روابط و مناسباتی که بورژوازی به اکثریت جامعه تحمیل کرده است قابل قبول نیست. اهمیت اول مه در نقد تمام و کمالی است که طبقه کارگر به جامعه سرمایه داری دارد.

برده ها روابط و مناسبات صاحب برده و برده را نپذیرفتند. این نظام از بین رفت و تمام شد. رعیت ها روابط ارباب و رعیتی را نپذیرفتند و این نظام برافتاد و تمام شد. طبقه کارگر هم رابطه کار و سرمایه را که براساس بالادستی بورژوازی و فرودستی کارگر است را این نظام هم باید بر بیفتد و تمام شود.

طبقه کارگر این نظم ظالمانه و نابرابر و ناعادلانه را نمی پذیرد. و این ادعای مطالبه ی طبقه کارگر از بورژوازی نیست. بورژوازی به میل خود و از سر ترجم یا شرافتی که ندارد دست از بهره کشی از کارگر بر نمی دارد. باید از او گرفت. ادعای طبقه کارگر گرفتن قدرت از بورژوازی و نگه داشتن آن در دستان خودش است. قدرت و ثروتی که دیگر در دست اقلیتی نیست، مال کل جامعه است.

در نتیجه اگر در اول مه و در بیانیه و قطعنامه های کارگران مطالباتی مطرح می شود، این خواسته ها نباید بر ماهیت و ادعای طبقه کارگر علیه نظام سرمایه داری سایه بیندازد. کارگران بخش های مختلف در مبارزات و اعتراضات و اعتصابات خود مطالباتشان را مطرح می کنند و برایش می جنگند. اما جنگ اول مه طبقه کارگر بر افراشتن پرچم طبقه ای است که می گوید نظام بردگی مزدی را نمی پذیرد. می خواهد قدرت دست خودش باشد. بدون کسب قدرت روابط و مناسبات ظالمانه ی سرمایه داری از بین نمی رود. پس اول مه برای کارگران اول خودمایی بعنوان یک طبقه واحد و متحد است و دوما اعلام می کند که قدرت باید دست کارگر باشد.

اول مه زمانی موفق است که اگر میکروفون را جلو هر کارگری بگیرد و از او بپرسد روز کارگر برای شما چه معنی دارد، بگوید امروز برای من روزیه که بهمراه همه هم طبقه ای هایم در سراسر ایران و همه هم طبقه ای هایم در سراسر جهان اعلام می کنیم که نظام کار مزدی و بهره کشی از گرده طبقه ی کارگر از جانب سرمایه داران قابل قبول نیست. نظامی که طبقه کارگر برایش می جنگد سوسیالیسم است. برابری کامل انسان ها است. در سوسیالیسم کارگری اقلیت سرمایه دار مفتخور و سوار بر گرده اکثریت کارگران وجود ندارد. نظام طبقاتی جامعه باید بر بیفتد و برابری و آزادی بی قید و شرط برقرار شود. این پیام اول مه کارگران است. با این اعلام و ادعا هر کارگری که شب به خانه بر می گردد، خود را عضو یک طبقه چند ده میلیونی در ایران و چند میلیاری در جهان می بیند. این اتحاد طبقاتی برای فردای اول مه کارگران الهام بخش اعتماد به نفس، احساس قدرت و وحدت در مبارزه برای مطالباتش و در جنگ جدال روزمره کارگران با کارفرمایان و دولتشان است.

امروز ما شاهد بحران اقتصادی و بلبشو سیاسی در نظام بورژوازی حاکم ایران هستیم. بعد از اول مه اتفاقی که باید بیفتد این است که این بورژوازی بحران زده، تا مغز استخوان فاسد و زده، ضد کارگر، ضد زن و ضد تمدن و انسانیت خودش را در مقابل طبقه کارگری ببیند که آگاهی طبقاتیش و اتحادش و روابط بین رهبران محکم تر شده است. برای بورژوازی و حکامش اعتراض مداوم برای معوقه ها یا مطالبات دیگر امری عادی و حتی از نظر خودش قابل چشم پوشی است. اما ظاهر شدن کارگران مثل یک طبقه واحد و متحد و خودآگاه و مدعی کسب قدرت برایشان کابوسی مرگبار است. این قدرت عظیم خواب را از چشمان دشمنان طبقاتی کارگران می رباید و توازن قوا را برای جدال های مستمر و مطالبات و خواسته ها به نفع طبقه کارگر تغییر می دهد.

آسو سهامی: شما در صحبت تان از استقلال طبقاتی کارگران گفتید. استقلال طبقه کارگر از که و برای چه؟

مظفر محمدی: من در اول صحبتم گفتم روز کارگر فقط متعلق به طبقه کارگر است. هر سال رژیم تلاش می کند از طریق نهادهای ضدکارگری خانه کارگر مراسمی برگزار کند و به تعدادی از کارگران به قول خودشان نخبه و برتر جایزه بدهند. کارگر نخبه برای دولت و کارفرما یعنی کارگر خاموش و سربزیر و مطیع کارفرما و کسی است که منفعت کارفرما را بیشتر از منفعت خود و همکارانشش پاس می دارد. ... ادامه در صفحه بعد

کمیته هایی که از نمایندگان کارگران بخش های مختلف تشکیل می شوند و می توانند صدها و هزاران کارگر و خانواده های کارگری را در شهرهای بزرگ و کوچک برای برگزاری اول مه بسیج کنند.

خانواده های کارگری جزئی از طبقه کارگر است. جمع شدن خانواده های کارگری، متحد شدن و احساس رفاهت و اتحاد و آگاهی طبقاتی در صفوف طبقه کارگر هدف اساسی اول مه روز کارگر است.

لازم است خاطر نشان کنم که اگر تعطیلی اول مه میسر نشود که امیدوارم چنین نشود، تجمع کارگران در میانه ی کار و ساعت معینی در محل کار کاملاً ممکن است.

در مورد قطعنامه های کارگری در اول مه اگر طبقه کارگر به صدور یک اعلانیه ی مشترک و سراسری نمی تواند دسترسی پیدا کند، اما در سطح منطقه ای و مراکز بزرگ صنعتی نزدیک بهم و در یک منطقه این امکان وجود دارد. برای مثال در جنوب ایران مراکز صنعتی بزرگ مثل نفت و پتروشیمی ها و فولاد و کشت و صنعت نیشکرهفت تپه قرار گرفته اند. و بطور قطع می توان گفت که شبکه های ارتباطی بین فعالین و رهبران کارگری و سخنگویان کمونیست و سوسیالیست طبقه کارگر وجود دارند. هماهنگی و همبستگی و همزمانی بزرگداشت اول مه در این مراکز صنعتی بزرگ جنوب ایران و صدور قطعنامه مشترک دور از دسترس نیست و امکانپذیر است. این قطعنامه ی مشترک هم می تواند مبنایی برای دیگر بخش ها و مراکز کارگری بزرگ و کوچک در سراسر کشور باشد.

این که ما چکار می کنیم؟ ما بخشی از تلاشی هستیم که این روزها فعالین و رهبران و کمونیست های صفوف طبقه کارگر برای تدارک اول مه با شکوه انجام می دهند. ما به همراه کارگران کمونیست و سوسیالیست جنبش طبقه کارگر در تمام سال و در مبارزات و اعتصابات کارگری، برای تحکیم و گسترش اتحاد کارگری و بویژه اتحاد فعالین و رهبران کارگران تلاش کردیم و علیه تفرقه در صفوف طبقه کارگر ایستاده ایم. مثل تقسیم و تفرقه میان کارگر کرد و ترک و فارس و عرب و بلوچ و غیره، میان کارگر صنعتی و غیره صنعتی، میان کارگر در رشته های خدمات و تولیدی، میان کارگر زن و مرد و میان کارگر ایرانی و افغانستانی غیره.

ما شریک و همراه اعلانیه ی اول مه کارگران علیه سرمایه داران و ابزار وجود طبقه کارگر به مثابه طبقه واحد برای به زیر کشیدن بورژوازی از قدرت و باز پس گرفتن ثروت و داراییهای جامعه از اقلیتی مفتخور و مرتجع و زورگو و ظالم و فاسد، هستیم. ثروتی که باید در اختیار جامعه و در خدمت رفاه و خوشبختی و برابری انسان باشد. طبقه کارگر در مبارزه و جدال طبقاتی علیه سرمایه داران چیزی برای دست دادن ندارند جز زنجیرهایشان.

استقلال طبقاتی کارگران به این معنا است که این طبقه هیچ سنخیت و منفعت مشترکی با تشکل های ضد کارگری شورای اسلامی، خانه کارگر و احزاب و جنبش های بورژوازی سبز و سیاه و غیره ندارد. طبقه کارگر با تشکل های فابریکی و منطقه ای و سراسری اش، با مجامع عمومی و شوراهایش و با ضدیتش با نظام سرمایه داری، در جامعه ظاهر می شود. این استقلال واقعی طبقه کارگر است.

در ایران ما جنبش های اجتماعی دیگر از جمله جنبش معلمان و بازنشستگان و جنبش زنان و در مقاطعی جنبش دانشجویی... را داریم. سمپاتی و دوستی و همبستگی این جنبش ها به طبقه کارگر و جنبش کارگری در میتینگ ها و تجمعات و تظاهرات شان با شعار «کارگر، معلم، دانشجو اتحاد...»، خودش را نشان داده است. این که سرها به طرف جنبش طبقاتی کارگران بر می گردد، نشان از موقعیت قدرتمند این طبقه در جامعه و در جدال با سرمایه داری است. جنبش های اجتماعی «غیرکارگری»، بهر درجه با مطالبات و منفعت طبقه کارگر و مبارزه طبقاتی برای انقلاب سوسیالیستی و پایین کشیدن نظام سرمایه داری، آگاه باشند و نزدیک باشند، پشتوانه و حامی خوبی برای طبقه کارگر هستند و هر گام پیروزی و پیشروی جنبش کارگری، پیروزی آن ها هم هست.

جنبش کارگری در حاشیه هیچ جنبش دیگری نیست و معیار دوری یا نزدیکی احزاب و جنبش های توده ای خیابان و غیره، با میزان همسویی با مبارزه طبقاتی و افق سوسیالیستی کارگری، سنجیده می شود. برای مثال رهایی واقعی زن در گرو رهایی جامعه با قدرت گیری طبقه کارگر و کمونیسم و برقراری جامعه سوسیالیستی، آزاد و برابر است. پذیرفتن این واقعیت که طبقه کارگر نه بخاطر تقدس نام کارگر یا بخاطر تعداد روشنفکران و تحصیلکردگان در صفوف طبقه کارگر، بلکه بخاطر موقعیت خطیر طبقه کارگر در تولید و گرداندن چرخ های جامعه است. کسی نمی تواند منکر باشد که بدون کارگر جامعه می ایستد. این برای دیگر بخش های جامعه صدق نمی کند. به همین دلیل است طبقه کارگر نقش رهبری کننده در انقلاب برای بزیر کشیدن دولت سرمایه داران و خلع ید از مالکیت بورژوازی و برقراری جامعه سوسیالیستی دارد.

اسو سهامی: شما از رابطه جنبش های اجتماعی با جنبش و مبارزه طبقاتی کارگران گفتید. امسال شورای هماهنگی معلمان روز ۱۱ اردیبهشت و روز کارگر را فراخوان تجمع معلمان صادر کرده اند. آیا این اتفاق نشانه همبستگی جنبش های مختلف و در اینجا معلمان با کارگران است؟ این همزمانی را چگونه می بینید؟

مظفر محمدی: من رابطه با استقلال طبقاتی کارگران از دیگر جنبش های اجتماعی و معیار دوری و نزدیکی این جنبش ها به مبارزه طبقاتی و افق سوسیالیسم در جواب سوال قبلیتان اشاره کردم.

این که شورای هماهنگی معلمان تصادفاً و یا آگاهانه ۱۱ اردیبهشت روز کارگر را برای تجمع و اعتراض در تهران جلو مجلس و در شهرستان ها جلو ادارات آموزش و پرورش فراخوان داده اند، اطلاع ندارم.

اما هر چه هست، مبارزه و اعتراض معلمان، جنبشی مستقل با مطالبات معین خود است. همزمانی اعتراض معلمان با روز کارگر، چیز متفاوتی به این جنبش اضافه نمی کند. همین شورای هماهنگی معلمان اول مه را به کارگران تبریک گفته و از مبارزات کارگران حمایت کرده اند، نشان از آگاهی طبقاتی معلمان و تعلق خاطرشان به طبقه کارگر است.

همزمانی تجمع معلمان با روز کارگر، به این معنی نیست که کارگران هم جلو مجلس یا ادارات آموزش و پرورش به تجمعات معلمان می پیوندند. خود معلمان هم این تقاضا یا توقع را نداشته اند. ولو بعضی از مطالبات معلمان عمومی تر و به جامعه مربوط است از قبیل آموزش رایگان و غیره اما روز جهانی کارگر نه کارش طرح مطالبات است و نه مکان ابزار وجودش جلو مجلس یا ادارات آموزش و پرورش.

فراخوان و ادعایی هم در حاشیه ی جنبش اول مه مطرح شده که می گوید، روز کارگر را بخاطر تجمعات معلمان به روز اعتراض سراسری تبدیل کنید! این فرمان قیام سراسری، نشان پرت بودن از تحولات جامعه، جایگاه جنبش های اجتماعی و توازن قوا و یک اتوپی گمراه کننده است!

اسو سهامی: بعنوان آخرین سوال، شما تلاش های فعالین و رهبران کارگری برای تدارک اول را چگونه می بینید؟ و کلام آخرتان در باره ۱۱ اردیبهشت روز کارگر ۱۴۰۱ و ما در کجای این اوضاع قرار داریم؟

مظفر محمدی: من از استقلال طبقاتی کارگران حرف زدم و باز اینجا تاکید می کنم که اول مه روز کارگر است نه هیچ بخش و جناح و جنبش دیگر. امسال ما می بینیم که بخش هایی از طبقه کارگر ایران برگزاری اول مه را تدارک می بینند و تصمیم دارند بهر شکل ممکن صدای کارگران جهان متحد شوید و سرود انترناسیونال در فضای شهرهای ایران طنین انداز شود.

موضوع دیگری که من باز تاکید می کنم این است که روز کارگر باید تعطیل باشد. اگر این اتفاق بیفتد، کارگران و رهبران شان می توانند مکان های معینی در شهرهای بزرگ و کوچک را برای تجمع و میتینگ کارگری خود انتخاب می کنند. در تجارب تا کنونی بخصوص در سطح شهری، کارگران تجربه ی کمیته های برگزاری روز کارگر را دارند.

اول ماه مه، پیمان مشترک طبقه کارگر جهانی برای ساختن دنیایی دیگر

اول مه روز همبستگی و اتحاد کارگران جهان،
روز اعتراض این طبقه به نظامی است که مسبب و عامل بقاء
کلیه مصائب گریبانگیر انسان از فقر و محرومیت و
تبعیض و نابرابری تا آختناق و سرکوب سیاسی،
از جهل و خرافه و عقب ماندگی فرهنگی، تا بیکاری،
بیمکنی و ناایمنی اقتصادی و سیاسی، از جنگ و کشتار،
جنایت و خونریزی، قلدری و میلیتاریسم و تروریسم تا
نگهدار شدن همه دستاوردهای بشریت متمدن است!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)
 Worker Communist Party - Hekmatist
 (Official Line) hekmatist.com

زنده باد سوسیالیسم!

قدرت طبقه کارگر، کابوس حاکمیت

در آستانه روز جهانی کارگر «اول مه»، دستگاه سرکوب رژیم به روال هر سال موج وسیعی از دستگیری‌ها، احضارها، خانه‌گردی‌ها و ... را شروع کرده است. تعداد زیادی از فعالین کارگری، معلمان و طیفی از فعالین چپ را بازداشت و یا برای بازجویی احضار کرده‌اند. موج دستگیری و احضارها در شهرهای مختلف ایران از تهران و سمنان و بانه گرفته تا مراکز کارگری و آموزشی و ... را در بر گرفته است.

به دنبال تب و تاب استقبال از روز جهانی کارگر و فضای مملو از شور و شوق و مبارزه در طبقه کارگر برای برگزاری مراسم‌ها و جشن‌های اول مه، رژیم کاپیتالیستی ایران تلاش می‌کند وحشت خود را با دستگیری و احضار فعالین جواب دهد. «تعرض پیشگیرانه» جمهوری اسلامی، بر متن توازن قوای میان مردم و در راس آن طبقه کارگر و حاکمیت، نه فقط کسی را مرعوب نمی‌کند که بی‌گمان با تعرضی قدرتمند از طرف طبقه کارگر و افشار معترض جامعه جواب خواهد گرفت. ماشین سرکوب نظام، سیستم پلیسی و خفقان مدهاست که زمینگیر و بی‌خاصیت شده است.

این شور و شوق در پیشوازی از روز جهانی کارگر، این حرکت خروشان از پایین و این دریای نفرت و اعتراض که حاکمیت بورژوازی ایران را به مصاف طلبیده است، را نمی‌توان با ابزارهای سوخته‌ای چون احضار و بازداشت و ... مرعوب کرد. عزم کارگران برای برگزاری مراسم‌ها و جشن‌های کارگری، تلاش معلمان و افشار مختلف برای تجمعات اعتراضی در روز «اول مه» اعتبار و قدرت طبقه کارگر و اول مه را به رخ حاکمیت کشیده است. این قدرت نمایی و خطر آن، کابوس حاکمیت و دستگاه سرکوب آن است. «تعرض پیشگیرانه» جواب به این کابوس و وحشت عمیق است. تلاشی برای تخفیف فضای انفجاری و انقلابی پایین و در راس آن طبقه کارگری است که نظام کاپیتالیستی را به مصاف طلبیده است. خیز جمع‌های کثیر و محافل مختلف کارگری برای ابراز و نمایش قدرت طبقه خود در اول مه، عزم زنان و مردان برابری طلب برای حضور پرشور در روز جهانی کارگر، ادامه تلاش طبقه‌ای است که خیلی پیشتر در تعارض و مبارزه با فقر و فلاکت و برای دستیابی به دنیایی بهتر، مرفه، آزاد و برابر، به میدان آمده است. «اول مه» امسال قرار است نقطه اتصال تعرض و خیز از پایین افشار مختلف جامعه، حول قدرت و وزن طبقه کارگر، برای یک ابراز وجود قدرتمند در مقابل بالا و بورژوازی حاکم باشد. این ویژگی امسال روز جهانی کارگر است که زمین را زیر پای جمهوری اسلامی به لرزه در آورده است. طبقه کارگر بی‌گمان تعرض حاکمیت را با حضور گسترده در روز جهانی کارگر، با اعلام همبستگی جهانی و انترناسیونالیستی خود خواهد داد. جای هر کارگر زندانی دهها کارگر دیگر پرچم اول مه را به اهتزاز در می‌آورند. به جای هر کارگر و فعال در بند، صدها و صدها نفر ادعای این طبقه را علیه نظم موجود، علیه بردگی مزدی با صدای بلند فریاد خواهند زد.

زنده باد اول مه

حزب حکمتیست (خط رسمی)

۲۷ آوریل ۲۰۲۲

کارگران کمونیست، رها!

باید تلاش کرد امسال طبقه کارگر ایران قدرتمند، یکپارچه و سرسری با برگزاری مراسم‌ها و جشن‌های اول مه در مراکز تولید و محلات ضمن تاکید بر مطالبات فوری معیشتی، ادعای خود را علیه نظام بردگی مزدی سرمایه‌داران اعلام کند!

اول مه می‌تواند و باید میدان قدرت‌نمایی وسیع طبقه ما، با مراسم‌ها، جشن و سرور کارگران و خانواده‌هایشان، میدان میتینگ‌ها و سخنرانی‌های پرشور سخنگویان و رهبران کارگران باشد، روزی که رنگ خود را به سیمای جامعه می‌زند و بانگ‌رهای و حق‌طلبی یک طبقه را به هر کوی و برزنی می‌برد.

روزی که هر بخش محروم و معترض دیگر جامعه را به پیوستن به ادعای خود و آلترناتیو طبقه ما دعوت می‌کند و در راس مبارزه برای یک دنیای مرفه و آزاد و برابر قرار می‌گیرد.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

Worker communist Party - HeKmatist
(Official Line)

hekmatishtx hekmatishtx hekmatishtx hekmatishtx hekmatishtx

اما مردم در اروپا و بالطبع فرانسه مدتی است که از این کجراه عبور کرده است. مسئله اصلی طبقه کارگر و اکثریت مردم فرانسه در این دوره، به درست معضل معیشت و نابرابری‌های اجتماعی در خود فرانسه بود.

سیاست‌های ماکرون در دوره ریاست جمهوری اش، حملات حاکمیت به سطح معیشت و حقوق سیاسی و اجتماعی مردم در این مدت، با مقابله جدی جامعه روبرو شد. مقابله با سیاست‌های دست راستی ماکرون و شرکا، با دخالت از پایین، با حضور جلیقه زردها، با اعتصابات و تظاهرات‌های پی‌پی‌پی علیه افزایش سن بازنشستگی، علیه کاهش پایه‌ای دستمزد، علیه خشونت بر زنان، علیه بازگذاشتن دست پلیس و علیه راسیسم عریان و ... سراسر جامعه فرانسه را در بر گرفته بود. کرونا در این میان، هرچند کوتاه مدت، موهبتی برای حاکمیت بود و وقفه‌ای در اعتراضات مردم انداخت و به ماکرون امکان داد تا مانع گسترش این اعتراضات شود. اما، با کاهش محدودیت‌های ناشی از کرونا، با تأثیرات اجتماعی و بخصوص اقتصادی بحران کرونا بر زندگی اکثریت مردم، همانطور که انتظار میرفت، بار دیگر اعتراضات توده‌ای از سر گرفته شد. تظاهرات‌ها در مقابل سیاست‌های میلیتاریستی قدرتهای جهانی، با شعار «نه به جنگ» و «نه نانو، نه پوتین»، علیرغم پمپاژ دستگاه‌های تبلیغاتی جنگی بورژوازی فرانسه در مشروعیت میلیتاریسم و جنگ، طی همین هفته گذشته، نمونه‌ای از انزجار پایین جامعه از سیاست‌های راست ماکرون و تأثیرات مخرب آن بر زندگی مردم فرانسه است.

تمام سرمایه‌گذاری ماری لوین بر این انزجار وسیع از ماکرون بنا شده بود، اما در مقابل این موج وسیع انزجار، راه کارهایی چون «محدودیت بر واردات» و یا «علیه حقوق شهروندی خارجی‌ها» پیش پا افتاده‌تر از این است که از طرف مردم فرانسه بعنوان پاسخی درخور و قابل قبول برای حل مشکلات اقتصادی شناخته شود و سمپاتی به خود جلب کند. باخت لوین را باید در شکست راست افراطی در «هایچک» کردن جنبش‌های ساختارشکنانه پس از اقتضای برگزیت و ترامپ دید.

علاوه بر این، برای هیئت حاکمه بورژوازی در فرانسه، مدیران و صاحب‌کاران در صفوف بورژوازی نیز، ماکرون نسبت به لوین مقبولیت بیشتری داشته و دارد. فراتر اینکه با ریاست دوره‌ای اتحادیه اروپا، تغییر در بالا و کنار رفتن ماکرون در فرانسه، می‌توانست موقعیت و بالانس موجود را، آنهم بر پس جنگ اوکراین، مشکل‌تر کند.

این دوره هم مردم فرانسه فاشیسم را بعنوان جنبشی بورژوازی، شکست دادند! اما آنچه در این انتخابات و امروز حائز اهمیت است نه تبلیغات لوین و میدیای رسمی حول «پیشروی‌های لوین» نسبت به انتخابات قبلی و نه «قهرمان سازی» از ماکرون در «پیروزی» بر لوین، بلکه جامعه‌ای است که پیام پایه‌ای تری را به هیئت حاکمه فرانسه داد. فاصله گرفتن بخش قابل ملاحظه‌ای از جامعه از مراسم انتخاباتی، بخشی از همان «نه» بزرگی است که طبقه کارگر و مردم فرانسه تا امروز به ماکرون و شرکا او داده‌اند! واقعیت و اتفاق مهم‌تر و اساسی تری که میدیا و «کارشناسان» و ... از آن حرفی نمی‌زنند این عدم شرکت و این «نه» ایی است که مردم فرانسه به ماکرون، لوین، به انتخابات و به کل هیئت حاکمه فرانسه و بورژوازی فرانسه دادند. «بازنده» و «بازنده» و دستگاه تبلیغاتی شان در سانسور این حقیقت «تلخ» و این خطر بزرگ برای «دمکراسی پارلمانی» متفق القول‌اند!

زمینه‌ها شرایط اعتراضات پیش از انتخابات، همچنان با شدت و حدت بیشتری موجود است. تظاهرات‌های گسترده علیه ماکرون درست یکروز پس از «پیروزی» حاکی از ادامه کشمکش و جدال‌های تعیین کننده در فرانسه است. زمانیکه هم لوین و هم ماکرون، به چند پارگی فرانسه و تقسیم بین «آنان که دارند و آنان که ندارند» اذعان می‌کنند، مردم فرانسه با قرار دادن هر دو نماینده بد و بدتر در موقعیتی ضعیف تر و شکننده تر، خود در موقعیتی مناسب تر از قبل قرار گرفته‌اند. رئیس جمهور منتخب اقلیت شکننده در فرانسه با اکثریتی قوی روبرو است که انتخابات را به سکویی برای قدرتمند تر کردن خود تبدیل کرد.

پیروز این انتخابات نه ماکرون، بلکه اکثریت همان مردمی است که خود را در موقعیتی مناسب تر، برای مقابله با بورژوازی حاکم در این دومین دوره ریاست جمهوری ماکرون، آماده می‌کند. اروپا با اشتیاق به این فرانسه چشم دوخته است!

گروگانگیری از فولادی ها بی جواب نمی ماند!

در صفوف متحد و یکپارچه کارگران فولاد، هفت تپه، نفت، پتروشیمی ها، معادن، معلمان، پرستاران و بازنشستگان نمی شناسد محکوم به شکست است و باید برچیده شود. این حکم طبقه کارگر ایران و مردم ایران است. با هر تعرض گستاخانه حاکمیت به صفوف ما، دهها تعرض حق طلبانه به صفوف این حاکمیت در دستور کار ما قرار میگیرد. پاسخ هر دست درازی به فعالین جنبش ما، تعرض سازمانیافته طبقه ما به صفوف حاکمان و کارفرمایان است. فولادی ها تنها نیستند! طبقه کارگر ایران هر روز آبدیده تر میشود!

گروگان گیری از جنبش ما بی فایده است، بیش از این جوابگوی نیازهای نظام سرمایه داری و تحمیل فقر و خفقان در ایران نیست. از ما و میلیونها انسان تشنه رفاه، آزادی و عدالت بشنوید که عمرتان به سر رسیده است. از قدرت متحد فولادی ها، هفت تپه ای ها، نفتی ها، معلمان، بازنشستگان و ... در این واپسین روزهای مانده به اول ماه مه، روز جهانی طبقه کارگر بترسید! گروگان گیری از کارگران فولاد گروگانگیری از طبقه کارگر ایران است. طبقه کارگر ایران از فولاد تا معادن، از ذوب آهن و نفت و گاز و پتروشیمی ها تا هفت تپه، هپکو، آذر آب و تا صف همه اقشار محروم جواب این گستاخی و گروگانگیری را خواهند داد.

زنده باد رزم متحدانه طبقه کارگر
حزب حکمتیست (خط رسمی)
۲۴ آوریل ۲۰۲۲

اخراج و تصفیه اخیر نمایندگان و سخنگویان کارگران فولاد خوزستان به دلیل اعتراضات متحدانه خود پیرامون مطالبات شان سرآغاز پورش حاکمیت و کارفرمایان در سال جدید به صفوف طبقه کارگر در ایران است. اسامی کارگران اخراجی که کارت ورودشان به محل کار مسدود شده است، به قرار زیر است: کریم سیاحی، مصطفی عیبات، علی الاهی فر، علی نادری، حسین داودی، مهدی نگرایی، حمیدغلامی، سید حسین موسوی، محمدویزه، علی بوباش، سید طاهامشعشی، سعید میاحی، علی آلبوطرفی، حسن عزیزی، علی بناری، علی علیپازی، سید رسول چراگ، پیام طاهری، محمدطاهری، ابراهیم دغلاوی، جواد ملاسکندری.

سالی که نیکوست از بهارش پیداست. این آغاز سالی است که خامنه ای در روزهای ابتدایی اش، آن را سال «تولید، اشتغال آفرین و دانش بنیان» نام نهاده است. اینها اسم رمز سفت کردن کمر بند حاکمیت در مقابل طبقه کارگری است که به عنوان تنها اپوزیسیون واقعی و خلاف جریان جامعه از دیماه ۹۶ تا امروز پا پیش گذاشته است و حاضر به عقب نشینی و تمکین به تعرض بورژوازی نیست.

کارگران فولاد در دفاع از رفقا و نمایندگان خود، در حال برنامه ریزی برای پاسخ دادن به این تعرض گستاخانه هستند. تجمع سراسری امروز کارگران فولاد در محل کار در حمایت از رفقا و همکاران خود سرآغاز یک دور دیگر از مبارزات متحدانه آنها است. توطئه اخراج و تصفیه رهبران کارگری و کارگران معترض یک حربه شناخته شده حاکمیت و کارفرمایان است، هر جا خطر اتحاد و یکپارچگی طبقه کارگر را بو کشیده اند، از هیچ اقدامی در جهت تصفیه و اخراج رهبران کارگری کوتاه نیامده اند. در هفت تپه هم از همین حربه اخراج رهبران کارگری استفاده کردند، تا مبارزات در هفت تپه را به شکست بکشانند. اما همانطور که کارگران هفت تپه پشت رهبران خود را خالی نکردند و تا آزاد کردن رهبران و همکاران خود از سیاهچال های این نظام دست از سر این حاکمیت برنداشتند، همانگونه که هفت تپه ای ها یکی از مطالبات اساسی شان بازگرداندن همکاران و سخنگویان اخراجی شان به محل کار است و از آن کوتاه نمی آیند، همانطور که در هفت تپه در اژه هر نماینده و سخنگوی دستگیر شده نمایندگان دیگر به میدان آمدند، به همان شکل هم کارگران فولاد در اعتراض و تجمع امروز خود پاسخ راسخ و دندان شکنی به دسیسه حاکمیت و کارفرمایان در فولاد اهواز دادند. معلوم شد که با ترفند اخراج و بیکارسازی سخنگویان و پیشروان کارگری نمیتوان هیچ کارگری را مرعوب کرد و به تمکین کشاند. با دستگیری و اخراج هر فعال کارگری، دهها رهبر و فعال کارگری پا پیش خواهند گذاشت و روی سکو خواهند رفت و در قامت رهبر و سخنان و سخنگوی کارگران عروج خواهند کرد. تجمع امروز کارگران فولاد در حمایت از همکاران خود، مصداق بارز ایستادگی طبقه کارگر در دفاع از نمایندگان، سخنگویان و پیشروان خود و اخطار به دولت و کارفرمایانی است که در صورت عدم بازگشت به کار همکارانشان، خوزستان را به لرزه درخواهند آورد.

کارگران فولاد همچون کارگران هفت تپه در تمام این مدت صدای متحد و رسای کل طبقه کارگر ایران و محرومان منزجر از فقر و فلاکت و بی حقوقی بوده اند. دسیسه های جیونانه حاکمیت و کارفرمایان، از شیخون به صفوف آنها تا اخراج، پرونده سازی، اعتراف گیری، تعیین وثیقه های سنگین و گرو گرفتن آذوقه شب خانواده های آنها و ... همه و همه به قدمت چهل سال حاکمیت منحوس جمهوری اسلامی ادامه داشته است. اینها ترفندهای پاختورده حاکمیت در برابر اتحاد و حق طلبی کارگری در جامعه است.

این سیاست آشنای ضد کارگری که کمر به تحمیل یک فلاکت سراسری به مردم ایران بسته است، سیاستی که جز چماق سرکوب، اخراج و دامن زدن به تفرقه

بیانیه حقوق جهاشمول انسان، قانون اساسی دولت آتی شورای است

hekmatist.com

یک دنیای بهتر

برنامه حزب حکمتیست را بخوانید!

تماس با حزب

@Hekmatistx

دبیرخانه حزب

dabirxane@hekmatist.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

دبیر کمیته رهبری: خالد حاج محمدی

khaled.hajmohamadi@gmail.com

تشکیلات خارج کشور حزب: آسو فتوحی

aso.fotuhi@gmail.com

دفتر کردستان حزب: سهند حسینی

sahand.sabet@gmail.com

کمیته تبلیغات: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

حکمتیست هفتک

سر دبیر: فواد عبداللهی

صدای آزادی، صدای برابری

نیانا

پخش برنامه‌های نیانا از کانال یک

برنامه‌های نیانا هر سه شنبه راس ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر به وقت تهران در شبکه تلویزیونی کانال یک پخش می‌شود.

مشخصات ماهواره:

Yahsat W1A

12073 عمودی 27500

Eutelsat W3A

10721 افقی 22000

پخش برنامه‌های نیانا از رادیو طول موج کوتاه

برنامه‌های نیانا هر جمعه راس ساعت ۹ شب به وقت تهران از طریق رادیو طول موج کوتاه پخش می‌شود.

مشخصات موج کوتاه رادیو:

SW 5885

نیانا را در شبکه‌های اجتماعی زیر دنبال کنید:

سایت نیانا

radioneena.com

ساوند کلود

soundcloud.com/radio-neena

اینستاگرام

instagram.com/radioneena

تلگرام

https://t.me/RadioNeenna

فیسبوک

facebook.com/radioneena